

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Indfødsretskontoret
J.nr.: 2008/300-52
Sagsbeh.: KRE

Besvarelse af spørgsmål 4 stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg den 26. februar 2009, jf. B 55 – bilag 9.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes kommentere de talepapirer, som blev brugt af organisationen Democrats Abroad ved deres foretræde for udvalget den 26. februar 2009".

Svar:

Integrationsministeriet kan i forhold til de talepapirer, som blev brugt af organisationen Democrats Abroad, der repræsenterer primært amerikanske statsborgere, som bor permanent eller midlertidigt uden for USA, ved deres foretræde for Indfødsretsudvalget den 26. februar 2009, oplyse, at de synspunkter, der kommer til udtryk i talepapirerne, tages til efterretning, og at de spørgsmål og muligheder, der stilles op, tages med i overvejelserne om den fremtidige regulering på området.

Ministeriet kan oplyse, at det fortsat er et grundlæggende princip i dansk indfødsretslovgivning at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang, og at dette princip alene fraviges i de tilfælde, hvor Danmark gennem international aftale har forpligtet sig hertil. Som eksempel herpå er børn, der ved fødslen automatisk erhverver fremmed statsborgerskab samtidig med dansk indfødsret, fordi de har forældre med forskellig nationalitet eller bliver født af danske forældre i et land, hvor territorialprincippet er gældende, hvilket vil sige, at barnet tillige erhverver statsborgerskab i det land, hvor det er født, eksempelvis i USA.

Ministeriet kan endvidere oplyse, at der ikke efter den danske indfødsretslovgivning stilles krav om, at en person, der har erhvervet dobbelt statsborgerskab ved fødslen, på noget tidspunkt skal vælge mellem disse statsborgerskaber. Det følger dog af § 8 i bekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004 af lov om dansk indfødsret, at den, der er født i udlandet og aldrig har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende herved bliver statsløs.

Princippet om at begrænse dobbelt statsborgerskab i videst muligt omfang kommer tillige til udtryk i indfødsretslovens § 7, hvorefter dansk indfødsret blandt andet fortabes af den, som erhverver fremmed statsborgerret efter ansøgning eller udtrykkeligt samtykke.

Endvidere følger det af § 4 i cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2009 om retningslinjer for naturalisation, at det er en forudsætning for optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, at ansøgeren er indforstået med at give afkald på sit hidtidige statsborgerskab.

Hvis ansøgeren ikke automatisk mister sit hidtidige statsborgerskab ved naturalisation, stilles der således krav om løsning fra det hidtidige statsborgerskab som betingelse for erhvervelsen af indfødsret.

Det fremgår dog af retningslinjernes § 4, stk. 2, at der ikke stilles krav om løsning over for personer med flygtningestatus her i landet eller over for personer fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst. Tilsvarende gælder, hvis en ansøger har fået afslag på løsning, eller hvis det er dokumenteret, at den pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra sit hidtidige statsborgerskab.

Ministeriet kan på baggrund heraf bekræfte, at der allerede i dag er mange, der er i besiddelse af dobbelt statsborgerskab, men at det følger af undtagelser til princippet om, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses i videst muligt omfang, undtagelser, der blandt andet er begrundet i Danmarks internationale forpligtelser på statsborgerretsområdet.

Begrundelsen for at fastholde princippet er, at statsborgerskabet efter regeringens opfattelse betyder noget særligt. Statsborgerskabet er noget, den enkelte vælger med hjertet, og en person opnår et særligt tilhørsforhold og en særlig loyalitet over for det land, hvor den pågældende er statsborger – som enten er dér, hvor den pågældende er født, eller hvor den pågældende opholder sig. Derfor er det også regeringens opfattelse, at der er tale om et meget principielt spørgsmål og et meget stort skridt, hvis Danmark skal ændre på det grundlæggende princip.

Under førstebehandlingen af B 55 forslag til folketingsbeslutning om dobbelt statsborgerskab, der blev behandlet i Folketinget den 19. februar 2009, blev det anført, at spørgsmålet om dobbelt statsborgerskab er vanskeligt, og at det derfor skal overvejes meget nøje. Det blev fra Integrationsministerens side understreget, at det i hele denne debat er en nødvendighed at se på argumenterne for og imod dobbelt statsborgerskab, og at ministeriet derfor gennem snart et år har indhentet oplysninger fra andre lande, der har erfaringer med dels at tillade dobbelt statsborgerskab, dels at begrænse adgangen til dobbelt statsborgerskab.

Ministeriet kan endelig oplyse, at regeringen anerkender, at andre lande accepterer dobbelt statsborgerskab, og at ministeriet følger og løbende undersøger udviklingen i andre lande og på den baggrund overvejer argumenterne for og imod dobbelt statsborgerskab, men at regeringen indtil videre fastholder princippet om, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses i videst muligt omfang.